

zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc v časti, podľa ktorej obžalovaní E. H. a E. S. boli oslobodení od obžaloby na základe § 326, č. 3 tr. p., a uznal ich ako pôvodcov vinnými prečinom pomlavy tlačou podľa § 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.

Z d ô v o d o v :

Mylný je právny názor vrchného súdu, že urazený nedal zmocnenie ku stíhaniu obžalovaného E. S. včas, totiž vo dvojmesačnej lehote stanovenej v § 14, odst. 5 a § 17, odst. 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.

Je zistené samým vrchným súdom, že urazený svojím podaním (trestné oznámenie), došlým dňa 22. marca 1934 štátnemu zastupiteľstvu, udelil tomuto zmocnenie nie len ku stíhaniu E. H., ale i neznámeho pachateľa. Toto podanie podľa obsahu spisov a zistenia obidvoch nižších súdov došlo od štátneho zastupiteľstva s príslušným jeho návrhom k súdu dňa 11. apríla 1934, teda v zákonnej lehote dvojmesačnej, pretože inkriminovaný článok bol uverejnený dňa 8. marca 1934. Je nepochybné, že urazený, keď žiadal, aby bolo zavedené trestné pokračovanie pre prečin pomlavy proti neznámemu pachateľovi a proti zodpovednému redaktorovi E. H., mienil v osobe »neznámeho pachateľa« každú osobu, ktorá sa akýmkoľvek spôsobom uverejnenia článku zúčastnila a k nemu podnet dala, teda každého pôvodcu článku.

Tiež je zistené druhostupňovým súdom, že urazený pri svojom výsluchu dňa 20. septembra 1934, ktorého dňa patrne sa dozvedel o tom, že obžalovaný E. S. bol ten neznámy pachateľ, ktorý dal obžalovanému E. H. informácie k článku, výslovne dal zmocnenie na stíhanie E. S. Treba preto podanie urazeného, ktoré došlo k súdu prostredníctvom štátneho zastupiteľstva s príslušným návrhom tohoto úradu včas, pokladať za náležité zmocnenie potrebné ku stíhaniu obžalovaného E. S., i keď sa v ňom žiada za potrestanie dosiaľ neznámeho pachateľa. Je tiež zistené zo spisov, že štátne zastupiteľstvo už dňa 16. októbra 1934, teda asi o mesiac, keď urazený dal výslovne zmocnenie štát. zastupiteľstvu k stíhaniu obžalovaného E. S., zaslalo spisy krajskému súdu k doplneniu vyšetrovania a zachovalo tak dvojmesačnú lehotu stanovenú v §§ 14, odst. 5 a 17, odst. 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. Hľadiac na to, čo bolo uvedené, mýlili sa nižšie súdy, keď obžalovaných z obžaloby podľa § 326, č. 3 tr. p. oslobodily, a zaviniily tak zmätok podľa § 385, č. 1 c) tr. p.

Čís. 5615.

V § 36 zbroj. pat. se předpokládá zbraň k použití způsobilá; nespadá proto pod předpis ten vzduchovka, nezpůsobilá ke střelbě.

(Rozh. ze dne 28. května 1936, Zm I 485/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmatečné stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 24. března 1936, pokud napadla odsuzující výrok pro přestupek podle

§ 36 zbroj. pat., napadený rozsudek v tomto směru zrušil ke zmateční stížnosti a ve směru přestupku podle §§ 2, 8 a 32 zbroj. pat. podle § 290 tr. ř. z moci úřední jako zmatečný, v důsledcích toho zrušil i výrok o trestu a propadnutí zbraně, jakož i výroky s tím souvisící a vrátil věc nalézacímu soudu, aby ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnost právem vytýká, že napadený rozsudek nepřihlédl k obhajobě obžalovaného, že zbraň byla porouchána (nedalo se z ní střílet).

Předpokládá § 36 zbroj. pat. zbraň způsobitou ke střelbě (č. 1694 Sb. n. s.). Bylo proto zmateční stížnosti v tomto směru vyhověti.

Vzduchovka není zpravidla zakázanou zbraní ve smyslu § 32 zbroj. pat. Bude třeba zjistiti v souzeném případě, o jakou vzduchovku šlo (sdělení č. 128 ve Věstníku min. sprav. z roku 1926, Str. 151). Proto bylo i v příčině přestupku podle § 2, 8 a 32 zbroj. patentu podle § 290 tr. ř. uznati, jak ve výroku uvedeno.

Čís. 5616.

Přestupek podle § 354 tr. zák. je ryzím deliktem formálním, záležitícím v prostém přestoupení zákazu; konkrétního ohrožení života, zdraví nebo tělesné bezpečnosti lidí nevyžaduje; škodlivé následky činem způsobené jsou přitěžující okolností v § 354 tr. zák. jmenovitě uvedenou, již je podmíněna jen vyšší trestnost činu.

(Rozh. ze dne 29. května 1936, Zm I 546/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem. Rozsudkem krajského soudu v Chebu jako soudu odvolacího ve věcech přestupkových ze dne 23. října 1935, č. j. To 572/35-3, jímž bylo vyňováno odvolání obžalovaného V. R. z rozsudku okresního soudu v Horní Blatné ze dne 16. srpna 1935, č. j. T 83/35-14, a jímž byl tento rozsudek změněn v ten rozum, že se obžalovaný zprošťuje podle § 259, č. 2 tr. ř. obžaloby pro přestupek podle § 354 tr. z., spáchaný prý tím, že prodal dne 1. prosince 1934 v P. zubní kapky, ač nebyl k tomu oprávněn a neměl úředního povolení k tomu, byl porušen zákon v ustanovení § 354 tr. z.

D ů v o d y:

Rozsudkem okresního soudu v Horní Blatné ze dne 16. srpna 1935 byl V. R., drogist v P. uznán vinným přestupkem podle § 354 tr. z., spáchaným tím, že prodal dne 1. prosince 1934 v P. zubní kapky, ač nebyl k tomu oprávněn a neměl úředního povolení k tomu, a za to odsouzen podle § 354 tr. z. za použití §§ 266, 261, 260 b) tr. z. k peněžitě pokutě